

Radio MTV Moergestel 30-10-2011 - Column Lambert van Nistelrooij

Beste Luisteraars,

Meestal blijf ik dicht bij huis, maar deze keer neem ik u mee. Ik neem u mee naar Tunesië, het land waar de Arabische lente sinds voor dit jaar februari is ingezet.

Het brengt ons ook bij het belang van democratie. Voor veel mensen was, zoals men dit zei "de mooiste dag van hun leven". De verkiezingen van drieëntwintig oktober jongsleden, was dan ook een belangrijke verandering in het land. Het land kende geen vrije pers. Het land kende geen vrije politieke organisatie. Het land kende, heel duidelijk, partijdige politie en van de tien miljoen mensen in het land zaten er ook zo anderhalf miljoen in het buitenland.

Het enthousiasme en de hoop op een betere en een meer democratische toekomst was bij de mensen direct voelbaar - met name ook bij jonge mensen. In grote aantallen kwamen ze opdagen bij de kieslokalen in de waarnemerzone in Noord-Tunis. Enkelen lieten, na de stemming, trots hun inkt met inkt gekleurde vingers zien waarmee ze net mee hadden gestemd. Maar bij zowel jong als oud, bij man of vrouw was er vreugde en hoop op de gezichten af te lezen.

Er was ook een grote belangstelling. Er hadden maar liefst elfduizend mensen zich kandidaat gesteld. Er waren meer dan honderd partijen voor de tweehonderdachtien zetels die er te verdelen waren. En die opkomst was inderdaad beter dan aanvankelijk werd verwacht; negentig procent van de geregistreerde stemgerechtigden is komen opdagen. En ik zag mensen soms vier uur in de rij staan. Dan ga je er naar toe en dan stel je ze de vraag of het toch niet allemaal lang duurt. En dan zei men: "Beste man, we hebben er vijftwintig jaar op gewacht." Je moet eens indenken sommige kieslokalen gingen zelfs eerder dicht dan zeven uur, het sluitingsmoment, omdat het hele district was komen stemmen.

Een waarnemer neemt waar, dat was ik ook en dat hebben we ook gedaan en er waren natuurlijk wel enkele onregelmatigheden 's ochtends bij het opstarten van zo'n kieslokaal waren er onvoldoende verantwoordelijken aanwezig om de registratie te doen, ook de registratie van de kiezers klopte niet altijd en de weergave van de verkiezingsuitslagen had ook wel wat beter gekund. Maar onze conclusie is dat het verkiezingsaanpak in Tunesië vrij, eerlijk en ook transparant is verlopen. Een groot succes.

En wat ook opvallend was, dat het aandeel vrouwen wat in Tunesië deelnam aan de verkiezingen aanzienlijk was, want elke tweede kandidaat werd aan een vrouw, tweede plaats werd aan een vrouw toegekend. Welnu, ik heb dan ook goede hoop dat Tunesië zich zal ontpoppen tot een volwaardige democratie, een model voor de landen, daar in die regio en een goede partner voor ons in West-Europa. Des te groter het democratisch succes in Tunesië, des te groter ook de hervormingsdruk bij haar burens in Libië, wat nu aan z'n oriëntatie begint, in Egypte, waar later deze maand in de maand november ook verkiezingen zijn en elders in de Arabische wereld. Europa en ook Nederland zal er een voordeel aan hebben.

Tunesië was tot voor de Jasmijnrevolutie in januari vrijwel onbekend terrein voor Nederlandse investeerders. Je hoorde er ook heel erg weinig van. Ikzelf zag zelf ook dat ik bij de zien van de televisiebeelden zo rond deze periode er pas van doordrongen werd dat iets speelde in dit land. En het is jammer dat dit land, met z'n hoogopgeleide beroepsbevolking, echt een stuk beter dan de rest van de andere Arabische staten en een goeie ligging en massa's potentieel, bijvoorbeeld voor het opwekken van zonne-energie nog niet in beeld is gekomen en tijdens mijn bezoek heb ik ook wel degelijk voorbeelden gezien, waarbij ik dacht van, daar moeten we meer gebruik van maken.

Samenwerken Europa Noord-Afrika. Een win-win situatie dus. En het is ook zo als de economie daar weer wat mocht aantrekken dat de er een stabiele democratie ontstaat dat dan ook de stroom van vluchtelingen uit Midden en Noord-Afrika richting Europa geringer wordt. Een win-win situatie dus.

Ik heb ook gezien dat er erg veel jongeren zijn. Jongeren die nu op de lijsten nog niet zo heel goed zichtbaar waren. Zelf ben ik ooit in achtenzeventig als vierentwintigjarige in de gemeenteraad gekozen en ik wens dan ook dat met name jongeren in de komende maanden waarbij opnieuw wordt nagedacht over hoe men die democratie gaat inrichten sterke mate betrokken zullen zijn. Ik ben benieuwt hoe het beeld eind volgend jaar, wanneer er opnieuw verkiezingen zijn wordt worden gehouden zal zijn. Er is nog veel werk aan de winkel.

Ik heb van mijn waarneming in Tunesië een vijftal columns gemaakt, een vijftal teksten. Zou u er nou iets meer van willen weten, van mijn enthousiasme wat ik heb overgehouden van dit bezoek dan kunt u terecht op lambertvannistelrooij.nl. Ik dank u wel.